

for Udførselens Skyld, og det er formodentlig bestemt for at kunne bevare det danske Smørs Prestige paa det udenlandske Marked. Det er ganske fortræffeligt, og det kan ingen have noget imod, men jeg kan dog ikke undlade at fremkomme med den Bemærkning, at det egentlig ikke altid vil give en fuldstændig paalidelig Garanti for det danske Smør, thi der er jo ikke det mindste i Vejen for, at fremmede Lande, som producere Smør, Finland, Rusland, Holland osv., indføre det selv-samme Mærke, som skal indføres her, for deres Smør, og naar de sende det direkte f. Eks. til England, ville Forbrugerne derovre meget let kunne blive konfunderede, idet det ikke staar dem klart, hvilket af disse Mærker der betyder, at det er dansk, og hvilket, at det ikke er dansk Smør. Men selv om dette nu ikke giver en fuldstændig Garanti for det danske Smør, gør det i hvert Tilfælde ingen som helst Skade, og jeg anser det i hvert Fald for at være til stor Nytte for den indenlandske Handel med Smør, at man ved, hvad det er, man faar.

Med Hensyn til det andet Forhold, som Loven omhandler, Fastsættelsen af visse Foranstaltninger, som skulle værne Forbrugerne mod at faa et maaske mindre godt udenlandsk Næringsmiddel, naar de tro at faa dansk, skal jeg sige, at det selvfølgelig er et godt og nyttigt Formaal, men det staar for mig, som om Forslaget her gaar noget videre end nødvendigt for at opnaa det. Det er jo ikke saa ganske lidt Besvær, der paalægges med alle disse Anmeldelser, Bogføringen og særlig med Hensyn til Emballagen osv., og det vil rimeligvis medføre en Hindring for den fri Handel og Omsætning, som maaske kan blive værre, end man tror. I hvert Tilfælde ville alle disse Forholdsregler medføre en Fordyrelse af Produktet, som kan blive ret følelig og især blive følelig i Købstæderne, hvor man skal staa med Pengene i Haanden for at faa al Ting, medens det maaske ikke bliver saa føleligt paa Landet, hvor en Del af disse Produkter frembringes. Hertil kommer, at det vist vil være overordentlig vanskeligt at føre en effektiv Kontrol med, at alle disse Regler iagttages. Det er overladt til Margarinekontrollen, Toldvæsenet og Politimestrene at føre Tilsyn med Lovens Overholdelse. Men man maa erindre, at man lægger snart det ene og snart det andet over paa Politiet, medens man ikke i nogen som helst Maade sørger for, at Politistyrken omkring paa Landet forøges, eller navnlig sørger for, at deres

Kaar blive forbedrede en Del. Det er jo Kommunerne, der ansætter Politifunktionærerne, og vi vide alle sammen, at vore Kommuner ere saa godt spændte for, at man ikk kan undre sig over, at de nødige forøge Politistyrken og nødige gaa til at forøge Lønningerne. Men naar man saaledes paalægger Politiet det ene Arbejde efter det andet, forekommer det mig ogsaa, at der maa tages disse Hensyn, saaledes at i hvert Tillæde deres Lønninger maa forøges i Forhold til det forøgede Arbejde, de faa. Det vilde naturligvis være heldigst, om der kom et Statspoliti, som man saa kunde overdrage hele denne Kontrol, men det skal jeg ikke komme ind paa her.

Der er et Punkt i § 1, jeg gerne kunde ønske at fremhæve. Det ærede Medlem, der først havde Ordet (la Cour), henledte Opmærksomheden paa de Ord, der staa, at det skal angives, fra hvilket Land Varerne stamme, og udtalte, at det vistnok her maatte være tilstrækkeligt at angive, at det ikke er en dansk Vare. Der er et andet Punkt, jeg kunde ønske at høre den ærede Landbrugsminister udtale sig om. Der staar i § 1: „Landbrugsprodukter af dyrisk Oprindelse og egnede til Menneskeføde, der indføres fra Udlandet . . .“. Jeg vilde gerne spørge, om der under Udland ogsaa er indbefattet Island og de vestindiske Øer — om Færøerne kan der ikke blive Tale, de maa siges at høre til Indlandet efter hele deres statsretlige Stilling. Derimod kunde der være Tale om Island og de vestindiske Øer. Fra Island kommer der jo en Del Kød, fra Vestindien i hvert Fald Honning, som er medtagen i Lovforslaget. Det kunde altsaa være i hvert Tilfælde rigtigt at antyde, om de skulle med derind under eller ikke.

Mellem disse forskellige Anmeldelsespligter er ogsaa Pligten til at føre Register over dem, der importere, og dem, der handle med Smør og andre Produkter. Jeg ser egentlig ikke, til hvad Nytte det er at føre disse Register; det kan maaske ved en enkelt Lejlighed have sin Betydning, men i det hele og store tror jeg ikke, det vil have større Betydning.

I § 4 staar der, at i de der nævnte Butikker skal der foruden de andre der nævnte Bestemmelser opslaas et trykt Eksemplar af nærværende Lov. Jeg kan ikke indse, at det er til nogen Nytte, at man i en Butik slaar en saadan Lov op, thi jeg tror ikke, at mange, som egentlig kunde have Interesse for den, ville læse den netop der.